

Sjónvarp Føroya

Spell at útvarp og sjónvarp eru skild hvørt frá øðrum, skrivar
Jørgen Thomsen tingmaður m. a.

Almenn stovnurin Sjónvarp Føroya er farin at senda í staðin fyrri sjónvarpsfeligini. Ymiskt man vera, hvussu vit meta um sjónvarp yvir hefur — um tað er gagnligt ella minni gagnligt.

Hvussu er og ikki, so má áðansatt, at sjónvarpið er veruleiki. Tað ið nú ræður um er at fáa sum frægast burtur úr. Eingin ivi er um, at tey ið umsita henda stovna gera sitt besta, so at sjónvarpið fær best møgulegt innihald.

Eyðsæð er kortini, at skulu vit fáa eitt gott sjónvarp, so má manning til henda stovnin. Sjónvarpsstjórin hevur uttan iva brúk fyrri tí manning, sum hann hevur sett ynski um at fáa, og eigur hettar

hansara ynski at verða gingið á mæti.

Ein spurningur stingur seg fram í hesum sambandi, og tað er, um landsstýrissamgongan bar seg rætt at, tá ið sjónvarpið varð gjørt til sjálvstøðugan stovn.

Mangt er ið bendir á, at í hesum sambandi hevur politiskt trongskygni valda í alt ov stóran mun.

Tað kann illa hugsast sum rætt, at eitt so litið samfelag, sum tað ið okkara er, skal hava tveir stovnar, tá ið møguleikar vóru fyrri at hetta kundi gerast ein og sami stovnur, tí sagt verður at nógvar, sum sjónvarpið og útvarpið kunnu vera felags um, og sum harvið gerst biligari.

28. august 1970 samtykkir lögtingið lóg, um at

seta fimmannanevnd at fyrirleika Sjónvarp Føroya.

20. november 1972 kom drúgvtt álit frá hesari nevndini. Sigast kann, at fimmannanevndin hevur gjørt eitt gott og lætt skiljandi arbeiði.

Tað gongur kortini týðiliga fram, at henda nevndin metir tað sum rættast, at sjónvarpið og útvarpið verða ein stovnur. Til dømis verður sagt, har teir víðgæra manningarspurningin, har ið teir mæla til, at fyrst fáa umleið fyra fólk sær kunnleika til sjónvarp. Síðan verður sagt sum her endurgivið:

Tá ið henda manning hevur fingið góða venjing, og hollan kunnleika til arbeiðið, eigur at verða farið

undir at innlima útvarpsmanningina á arbeiðið, so at báðar manningarnar kunnu reka ljóð og sjónvarp í felag.

Í Svørki hava teir tær royndir at besta fólk til programmarbeiði er fólk við journalistiskari útbúgving og nevndin mælir til at manningin, ið verður sett, hevur hesa útvúgving.

Í tingtíðindum frá 1976

bind Á, stendur soleiðis í samband við bygging av útvarpshúsum:

Figgjarnevndin hevur havt fund við D. P. Danielsen, landsstýrismann, og við stjóran fyrri Utvarp Føroya, Niels J. Arge. Á fundinum varð umrøddur spurningurin um rakstrarætlan fyrri húsið og nýtsluna av tøkum rúmm.

Tað varð upplýst at gólvøkið í ætlaða húsinum er 2200 Kv. Utvarpsstjórin upplýsti, at útvarpstæðastan kann rekast við tí manning, ið nú er tøk, men lagt er upp fyrri at rúm er fyrri meiri fólk.

Um røtt var, hvat tað stóra studiorúmið kann nýtast til, og varð her víst á sjónvarpspurningin.

Her kemur fram at fyrirleikarnar hava miðað imóti at leggja sjónvarpið og útvarpið saman. Hetta ljóðar eisini mest náttúrligt, bæði hvat rakstri og umsiting viðvikur.

Í lögtingslóginu um

Sjónvarp Føroya, sum varð viðtikið, stendur í viðmerkingunum, um sjónvarpsgjaldið.

Við einum sjónvarpsgjaldi uppá 250 krónur (sum limagjaldið í sjónvarpsfelagnum í Tórshavn) verður inntøkan 1,75 milliónir árliga, og raksturinn harvið bera seg sjálvan.

Tað sum síðan frættist er, at henda upphæddin verður trýfaldað ella í millum 700 og 800 krónur í sjónvarpsgjaldi um árið.

Spurningurin verður tí, um ikki hetta gjald vildi verið munandi lægri, um sjónvarpið og útvarpið vóru saman.

Tað er mangt ið bendir á, at so hevði verið. Tí er tað spell!

Jørgen Thomsen

Skelkandi frágreiðing og vanvird religiún

Soleiðis málber Høgni Djurhuus, blaðmaður og »ummælari« á Sosialinum seg, 10-4-84.

Okkurt er at finnst at, millum alt tað góða Utvarp Føroya gevur okkum, treygugt so.

Alt gott at siga um tað, at Høgni roynir seg sum »serfrøðing« millum gott og verri. Men ikki var tað verri, um tað var eitt litið vet av skili í eisini.

Trúarfrølsi: Er rættur-in hjá hvørjum einstakum at trúgva ella ikki solangt eru vit samdir.

Men mær tykir ovboðið, at Høgni krevur av Utvarpinum, í eini kvøðuljómsending (sum jú eru

ynski lurtað, og gold-ið er fyrri), at kveistra teirra grundlógarfesta rætt, at trúgva á Jesus kristus og takka honum, fyrri ta fullgjørda bjarging úti á GOLGATA: — bæði í talu og sangi.

Vit eru so væl fyrri í Føroyum, at vit eiga Bibliuna á okkara móðurmáli, og har finnur tú nógvar »gudar« og eisini hvussu nógvar dugur var í teimum, tá ið á stóð.

Nei, royn tú heldur handan hugsunarháttin á øðrum stað, har ikki so nógvar stendur uppá spæl, sum hvar tú skalt verða í ævinleikanum.

Tú nevnið, at milliónir

eru glatað, sum nakað óhugsandi, ella kanska ugðandi? Tær frásagnir, sum eg havi hoyrt og sæð, tá »Titanic« sakk, tykist ikki prógva, at nakar størvegis uggi var í tí, at nógvar onnur máttu doyggja eisini.

Ella fert tú at verja øll sløg av politikki, við sama eldhuga nú?

Vinarliga

Christian Holm-Jacobsen
Ein superfrelstur syndari,
av Guðs stóru náði.

Eingin, ið trýr á Hann, skal verða til skammar. Rómbrævið 10. Kap. II vers.

dýr hjá danskanum. Føroya fólk hevur ikki ráð at hava 1 mann í London, 1 mann í New York o. s. f. runt í heiminum + tað stóra arbeiðið, sum liggur í sjálvari T.V. avisini.

So sigur núverandi sjónvarpsstjórin bert nei takk, til at vit í hvussu so er nøkur ár fram kunnu fáa dansku T.V. avisina. Hann sigur nei, fyrri øll tey fólk, sum her búgva, sum sera fegin vilja siggja T.V. avisina.

Kann hann tað? uttan at fela seg fyrri, — tað er siggjarin sum skal avgera, hvat hann ella on ynskir.

Tað føroyska vit higar til hava sæð, er so innan-tómt, at orð er ikki fyrri tí. Fyrsta kvøldið var ein sýning um Føroyar, sum ein fransi stóð aftanfyrri. Vit sjálvi høvdu ikki enn á sinni kunna presenterað tilika sending. Tað vóru sera vakrar myndir, — men hann ið tikið ella avmyndað tær hevði, dugdi tað hann var settur til.

At fara niðan í Listaskálan við I. av R. eitt heilt kvøld fyrri at siggja nakað, sum vit sjálvi kundu geva navn og halda hvat var, — er eftir míni meining at halda fólk fyrri spott. Tað er sum tá vit hava við smábørn at gera,

— og tey farva og mála — koma til mammuna og siga, hygg hetta eru húsin hjá okkum og har er hundurin; tá so barnið visir, hvussu tað sær myndirnar fyrri sær, kann man bara frøðast, tí tað er upptikið av sínum verki og er í góðum lag. Men tað er ótilgæviligt fyrri opnum skerki at vísa fleiri túnd fólkum slíkt í timavis, har hvørki høvdi ella hall er á. Vóru tað 10 min., kundi

man borið yvir við tí. Og hava fólk áhuga av hasum slagnum, kunnu tey sjálvi fara á Listaskálan at hyggja, tá framsýning er.

Og lat meg ikki gloyma, hvussu frástøytandi tað virkar, tá sjónvarpsstjórin kemur á skermin, fyrst stendur skrivað skráin bæði klárt og týðiliga í 5 — 10 min. Síðan trínur myndin av sjónvarpsstjóranum fram, har hann sigur tað sama, sum vit líka hava lisið, — tað er kanska fyrri tey sum siggja illa ella ikki duga at lesa, men tey eru fá. Heði hann so verið eitt sindur smilandi og vælnøgður, men tað er stíkk hvinvegin.

Er man troystur og kanska keddur áðrenn, missur man fullkomiliga mótið, tá man fær hatta »Gott kvøld«, í andlitíð.

Tá var munur á at siggja Mogens Berent, ella hinar frá danska T.V. Her má ein broyting koma í, — — — Føroyingurin virkar ofta meira tunglyntur enn aðrar nátióinir, tað er kanska viðfætt, vit hava heldur ikki so víða um at fara, sum nógvar onnur. Men tann sum á Sjónvarpskerminum er, má kunna útstrála vón og

virka vælnøgður, eitt smil er ikki ov nógvar kravt. Tí ávirkanin er so nógvar sterri enn vit trúgva.

Og hvat senda teir so nú — í staðin. Tað er skjótt sagt, tað allarmesta hevur litið og einki uppá seg. Hjá okkum verður sjónvarpið slókt 9 útav 10 ferðum, aftaná at skráin hevur verið. Fyrr varð altíð hugt, tá var tað næstan ov mikið av tí góða.

Og hvat við »sportin« ella ítróttinum, — vit vilja sleppa at siggja tann danska ítróttin eisini. Føroyingum dáma so væl ítrótt; tað var sjálv kjarnin fyrri ein stóran part av fólkinum — eisini at siggja fítbóltskamp millum ensk lið. Tað er ikki lætt at venja seg við, at tað ikki er meira.

Hetta má broytast, annars verða nógvar trúfastir gjaldarar, sum ikki gjalda siggjara-gjald, av teirri einklu orsök, at vit gjalda ikki fyrri nakað, vit ikki fáa nakað fyrri. Eg vil siga at .V. avisin er upplýsandi fyrri fólk og politikarar, vit vilja hava hana aftur.

Ønøgður siggjari

Til Sjónvarp Føroya og ráðandi menn okkara

Vinarligast hýsið mær hesum reglum í blað tykkara.

Ja, nú kann eg ikki halda mÆR LONGUR:

Sjálvi havi eg ongantíð havt nakað imóti almennum stervum, og at lógvatak verða tikin av privatum so langt teir eru mentir. Síðan má tað almenna geva sin sterka skrástívara, tað er sjálvsagt. Tað fær ikki verið nógvar øðrvísi í tí litla landi, vit búgva í. 40.000 fólk.

Men at tað almenna

sjónvarpið skuldi bliva eitt slíkt vónbrot, tað er komið nógvarum illa við.

Sjálvi var eg alla tíðina ikki í iva um, at málið var ov fekt og har varð sett nakað á stovn, sum vit ikki kundu avleiðingarnar av.

Tí undrar tað meg sera nógvar, at ein sjónvarpsstjóri verður settur uttan royndartíð, uttan vitan um sjónvarp yvirhefur, — hettar er ein gáta? Hvi settu teir ikki t.d. Preben Heide at royndarkoyra í 1 ár, tí byrjanin er altíð tað

ringasta, og hann hevði so í øllum føri nógva erfaring í starvinum.

Fyri tað fyrsta rokni eg ikki við, at nakar føroyingur vil gjalda kr. 700,- til 800,- fyrri tað, sum nú verður vist.

Tí tað sum Sjónvarp Føroya nú visir er einki vert, hvørki so ella so. Fyri tað fyrsta er ongin T.V. avis. Hon var tað frægasta, sjálvt um hon var 1 dag gomul og um hon var tappað frá danska T.V. Vit skuldu verið fegnir, tí T.V. avisin er

Til bløðini

Eftir fundin, sum L.F.Ú. skipaði fyrri uttanfyri Tinghúsið, hevur Dagblaðið lagt L.F.Ú. undir at vera partur av ávisum flokkum her í Føroyum. Hesum vilja vit í L.F.Ú. harðliga avsanna, tey ið hildu røðu á Vaglinum, gjørdur tað sum limir í

L.F.Ú. og ikki í nøkrum politiskum felagsskapi.

L.F.Ú. er politiskt óheft, men vit gloyma ikki teir politikkarar, sum við samtíðarskattaskipanini slepti Føroya ungdomi upp á fjall.

L.F.Ú. nevndin